

מצבי בלבול

Confusions and Hazy Motivations

שלום ידידי היקרים. אלוהים מברך כל אחד מכם. ברוכה היא השעה.

אנשים במדינה זו חגגו זה עתה את חג ההודיה, ובהזדמנות זו ברצוני לומר לכם ידידי כי אנו, בעולמנו, מודים לכל אדם שמכוון את מאמציו להיטהרות ולהתפתחות; כל מאמץ בכיוון זה נלקח בחשבון [counts] בתוכנית האבולוציה הכוללת של היקום כולו. כל בעיה שאתם פותרים, כל תובנה של זיהוי-עצמי כנה עוזרים במידה מסוימת לשנות את המגמה/המסלול [the course of] של כוחות אוניברסאליים וקוסמיים. אין לכם מושג עד כמה חשובים המאמצים וההשתדלויות של כל אדם בודד. אילו היתה אמת זו מובנת [realized] היו אנשים רבים יותר משתדלים יותר.

כל סבל נובע מבורות, מחוסר רצון להתייצב מול האמת. לפיכך, אלה שעושים עבודה זו בכנות חייבים יהיו בסופו של דבר להשפיע, בדרך זו או אחרת, על אלה שעודם שקועים בחוסר מודעות לעצמם וליחס שלהם אל היקום כולו. אלה מכם ההולכים באומץ כה רב בנתיב זה, עליכם לדעת כי כולנו בעולם הרוח מודים לכם על המאמץ, לא רק בשמנו, אלא גם בשם כל הברואים האחרים.

ועתה ידידי ברצוני לומר כמה מלים לטובת אלה מכם שנאבקים ומשתדלים, אך נתקלים תמיד בקשיים חדשים בתוך עצמם. מילים אלה עשויות לעזור לכם להתגבר על הקשיים ולתת לכם תמונה כוללת בהירה יותר. הבהרות כאלה נחוצות לעתים קרובות בשלבים מסוימים בנתיב.

אחד הדברים החשובים ביותר במהלך עבודה זו הוא לזהות מתי אתם מבולבלים בנושא מסוים. ייתכן שקיים בלבול ואינכם יודעים על מה. אני יכול לראות [שיש] צורך גדול להרחיב בנושא.

ידוע לכם משיחותינו הקודמות כי בדרך זו או אחרת, כל בעיה פנימית מתבטאת במוקדם או במאוחר בבעיה חיצונית. הבעיה החיצונית היא תוצאת הבעיה הפנימית, ובו בזמן היא יכולה להפוך לכלי לתיקון העמדה השגויה שיוצרת את הבעיה הפנימית וגם את הבעיה החיצונית. כאשר התרחשויות [manifestations] חיצוניות גורמות לכם להרגיש לא-הרמוניים, לא נעים, חרדים או כעוסים, לעתים קרובות אתם שוכחים כי קיים בכם בלבול כלשהו. גם אינכם יודעים בדיוק מהו הבלבול או מה שגוי בחשיבה המודעת או הלא מודעת שלכם.

לא אוכל להדגיש חזק מדי כי עליכם לברר תחילה מהו בדיוק הבלבול. בכל פעם שמשחו מטרד אתכם, בין אם זהו רק מצב רוח, תגובה פנימית לא נעימה או התרחשות חיצונית ממשית שנגרמה כביכול על ידי אנשים אחרים, נסו לברר באיזה אופן אתם מבולבלים [confused]; באיזה אופן המחשבות שלכם מבולבלות [muddled]; באיזה אופן אתם לא ברורים בנוגע לרעיון מסוים, לתגובה נכונה לכאורה, בנוגע לעיקרון מסוים של התנהגות כללית. ברוו האם יש סתירה בעקרונות נכונים. נסחו את הבלבול בתמצות ובכתב: "אני מבולבל/ת משום שאינני יודע/ת..." מה שלא יהיה. פרקו זאת למספר שאלות. ככל שהשאלות תמציתיות יותר כך תהיו מודעים יותר לבלבול ומהו בדיוק.

הכתיבה תורמת תרומה בונה ביותר לסילוק הבלבול עוד הרבה לפני שאתם מסוגלים למצוא את התשובות המדויקות לשאלות שלכם. ואז, אם אתם מתפללים לתשובות ועובדים עם השאלות – ובו בזמן בודקים את התנגדותכם הפנימית לקבלת התשובות – תראו התקדמות גדולה ותהיו מוכנים לתובנות חדשות וחשובות ביותר שיעניקו לכם חופש חדש. ידידי, לעולם אל תשכחו עד כמה חשובה המודעות לשאלות שלכם אודות מצב מורכב, בעיה או בלבול ספציפיים. ברגע שגיבשתם ברורות שאלה תמציתית, תרגישו הקלה מיידית; סללתם את הדרך לקבלת הבהרה מלאה.

אתם שהתקדמתם מעט בנתיב, עליכם לעצור עתה לרגע ולהפנות את המבט לשם סקירה כללית, כפי שעושה המטפס בהר. בזמן ההליכה קדימה, מבטכם מופנה אל מטרה מסוימת או חלקית בדרך. בתוך כך אתם עשויים לשכוח את המרחק שכבר כיסיתם, את המכשולים עליהם גברתם, ולאבד את ראיית התמונה הכוללת. מועיל מאוד לפנות לפעמים לאחור ולסקור את השטח כולו.

אני אומר זאת עתה במטרה ספציפית. פעם נוספת עליכם לחקור מה הן הבעיות העיקריות בחייכם, אבל מתוך ראייה מקיפה יותר. רשמו את הבעיות בתמצות ותארו באופן ברור את התחום בחייכם שהבעיות עוסקות בו. יחד עם הממצאים שלכם עד כאן, אתם עשויים עתה להיות בעמדה טובה יותר מזו שבה התחלתם בנתיב כדי לקבוע כי בכל מקום בו היעד שלכם מבולבל ומטרת-חייכם עכורה במניעים מעורבים, שם תמצאו את התחום הבעייתי בחייכם. זיהוי זה יסייע רבות להתקדמותכם.

כאשר תגובות רגשיות עמוקות-שורשים יוצאות אל האור הן תמיד מציגות את הילד הפועל בתוכם, והילד הזה מרוכז בעצמו והוא בור. מתוך המרוכזות-העצמית והבורות האלה מתעוררים מניעים אנוכיים, באופן לא מודע או אף מודע-למחצה לעתים. לא ברור לכם מה אתם רוצים בחיים, או בתחום ספציפי בחיים. אתם נסחפים, וכל המטרות לוטות בערפל של בלבול וחוסר מודעות. אפילו מניעים לא-אנוכיים באמת אינם מבטאים בבחירות בחשיבתכם. בכל פעם או בכל מקום בו קיימים תנאים אלה, חייבים להיות לכם קשיים, חוסר הגשמה ותסכול. הקשיים עשויים להיות מכשולים חיצוניים, או לחילופין, אם מכשולים חיצוניים עדיין לא נראים באופק, אתם עשויים להרגיש בתוכם אי נוחות, להרגיש אשמים, מתוחים, מלאי חרדה או חוסר סבלנות. במילים אחרות, אפילו אם לעת עתה הדברים מתנהלים היטב כלפי חוץ, השלווה הפנימית נעדרת בתחום זה בחייכם.

כאשר אלה התנאים הקיימים, המניעים שלכם חייבים להיות מעורבים במניעים אנוכיים ולא-מודעים המייצרים את התוצאה השלילית. סקרו את חייכם פעם נוספת. ראו במדויק היכן יש בעיות גלויות לעין, או רגשות פנימיים של חרדה או חוסר הרמוניה. עתה בדקו מה הם המניעים שלכם באמת. התבוננו מעבר למראה חיצוני וחיובי לכאורה. עשו שימוש בממצאים שלכם, בדימויים ובמסקנות השגויות שלכם. נסו לגבש מתוכם את כל המניעים השליליים או המבולבלים ולהחיל אותם על התחום המטריד. או לחלופין, החליטו האם

נסחפתם אולי למסלול מסוים בלי לדעת האם רציתם את המטרה הספציפית הזו בכלל או מדוע רציתם אותה. חוסר החלטיות מסוג זה גורם תכופות נזק רב יותר מאשר מניעים שליליים חד-משמעיים, ויכול לחול על כל תחום בחיים כמו הגשמה מקצועית, נישואים או חברות. חוסר ההחלטיות עשוי לייצר מתח וקונפליקט במערכת יחסים אישית ספציפית.

בדקו את המניעים האמיתיים שלכם מאחורי המניעים המודעים. בדקו האם יש או אין לכם מטרה ברורה. בדקו את הסיבה שלכם לחיות. מהי המטרה שלכם בחיים? מה אתם רוצים שהם יהיו, חוץ מלפתח את עצמכם כמיטב יכולתכם? עתה ראו מה אתם רוצים באמת. מדוע אתם רוצים זאת? היזהרו מלטעות ולחשוב שמניע אחד בהכרח מוציא מן הכלל מניע אחר. אתם יודעים שאין זה כך. השתדלו להיות כנים עם עצמכם מבחינה זו, וגם מכל בחינה אחרת. ההקלה והגמול שיגיעו מתשובות כנות לשאלות שלכם עצמכם יהיו עצומים, לא משנה עד כמה שליליות עשויות התשובות להיות.

אחד המאפיינים הבולטים ביותר של תהליך זה יהיה שברגע שאתם מזהים את היעדרם של מניעים ברורים, או את נוכחותם של מניעים הרסניים, אתם תראו את חוק הסיבה והתוצאה פועל בחיכם. בכך תאבדו מיידית את הרגשת העוול, שעשויה להיות מודעת אצל חלק מהאנשים, אך אינה מודעת לרובם אולי. כאשר שוחחנו על הפחד הכללי מן החיים, פחד מן הלא-נודע, למדתם שדימוי-אל מעוות הוא תמיד זה שאחראי לפחד זה. אתם עשויים באופן לא מודע לפחד שקיים אל שרירותי הגוזר עונש או גמול לפי גחמותיו. ואפילו אם אינכם מאמינים באל כזה ממש, זהו קונספט החיים שלכם ותפקידכם בחיים. אם אתם רואים את עצמכם אבודים, חסרי אונים, טרף לנסיבות שמעבר לשליטתכם, אתם נאחזים [grasp for] ב"צ'יאנס" וב"מזל"; אתם מרגישים כספינה קטנה אובדת באוקיינוס גדול. לפעמים המים סוערים והגלים נושאים אתכם נגד הזרם, כלומר החיים מייצרים אומללות, ולפעמים הגלים חלקים ויכולים לשאת אתכם אל "נסיבות ממוזלות". אתם אומרים, "אני לא יכול/ה לעשות שום דבר בקשר לאף אחד משניהם". הרגשה זו מושרשת עמוק בכולם כמעט, וחשוב ביותר להביא קונספציות חיים כאלה אל המודעות. חלק מכם הצליחו לעשות זאת, אך אינכם רואים עדיין את הדרך החוצה. אולי אתם אומרים, "בסדר, ומה עכשיו?"

אתם תגלו את התשובה בכך שתזהו את המטרות המעורפלות או המעורבות שלכם, אלה האחראיות לכל דבר שחסר לכם. בלבול מסוים זה והיעדר המוטיבציה הם האחראים ישירות לאי ההגשמה או חוסר ההצלחה, אם תרצו לקרוא לזה כך. אם אתם מבינים עתה שאתם הם אלה שגרמו לכך, ולא יקום כאוטי או אלוהים, אוטומטית תאבדו חלק מן הפחד וחוסר הביטחון. אתם תדעו שאתם מסוגלים לייצר תנאים רצויים, גם אם אינכם עושים זאת עדיין. אתם תראו לפחות את הדרך. אתם תתחילו לחשוב על [הצורך] לברר את המניעים שלכם ולבסס מניעים שאתם רוצים באמת, לא כאלה המתאימים למה שאתם מאמינים שאתם אמורים לרצות. דאגו שמניעים אלה יישארו מודעים ומוגדרים ברורות, ופעלו להשגת מטרותיהם. גם אם אינכם יכולים להשיל את המניעים האנוכיים עדיין, עצם ההודאה בקיומם, עצם הכנות וראיית עצמכם בבהירות ישחררו, מצד אחד, כוח ואנרגיה פנימיים חדשים לחלוטין, ומצד שני, אתם תראו את האחריות שלכם עצמכם לגורלכם. אתם תתחילו לפחד מגורל לא ידוע, בין אם אלה פחדים מודעים או לא מודעים.

ידידי, חשוב מאוד לכולכם לשקול שאלות אלה בנקודה זו. הדברים שאמרתי היום אולי אינם חדשים לגמרי לאלה מכם שלומדים מזה זמן בנתיב, אבל עכשיו אולי תוכלו להבין את המילים שלי באור חדש והן ישמשו אתכם טוב יותר. עתה הן ישקעו עמוק יותר ויאפשרו לכם לעשות עבודה בונה יותר.

האם יש שאלות בנושא?

שאלה: אם אתה מבולבל, קשה מאוד לשאול שאלות. מכיוון שאתה מבולבל, אתה פשוט לא יודע במה מדובר. יש רק רגשות/הרגשות. תשובה: נסחו את הרגשות. נסו להפוך אותם למחשבה תמציתית. אין ספק כי זהו החלק הקשה ביותר והחשוב מכל. רק בדרך זו ניתן להגיע לשורש הבלבול. אין זה קשה כל כך כפי שנדמה לכם. עליכם לגמור בדעתכם לרצות לעשות זאת. הבהירו את שאלותיכם בתמציתיות. אפילו אם השאלות הראשונות אינן מספקות, לא משנה. מן השאלות הראשונות האלה תוכלו להפיק שאלות נוספות, עד שהן יגיעו לעצם העניין ויובילו אתכם לקרבת השורש. אז תהיו מסוגלים להיפטר מהשאלות איתן התחלתם משום שהן עסקו רק בתחום החיצוני של הבעיה, בעוד שכל שאתם מתקדמים אתם מתקרבים אל המרכז.

שאלה: אבל כשאדם מבולבל, האם אין זה משום שהוא לא יכול לשים את האצבע על מה שמטריד אותו?

תשובה: אין דבר כזה "לא יכול". מהדרך בה אתה מנסח זאת משתמע שאתה חושב שלא יכול להיות פיתרון. ייתכן שאתה חושב זאת באופן לא מודע. ייתכן, שוב באופן לא מודע, שאתה מקווה שהפיתרון יינתן לך, כי אינך יכול לפתור זאת לבד. כל זה שגוי. היות שאתה חוללת את הבלבול, אתה הוא היחיד שיכול לפתור אותו.

שאלה: אדם יכול לנסות, אך לעתים קרובות רק בדברים קטנים.

תשובה: בדיוק. התחילו בדברים הקטנים. אין כל אפשרות להגיע מיד אל הנושאים הגדולים באמת בחיכם משום שהם שקועים עמוק מדי. מצבי הבלבול החיצוניים, הקטנים, לעומת זאת, הם סימפטומים למצבי הבלבול הגדולים יותר, החבויים. לפיכך, אדם זקוק להתרחשויות חיצוניות שיצביעו על המצב הפנימי. כך, מצבי הבלבול הקטנים והיומיומיים, הדברים חסרי המשמעות או ה"לא חשובים" כשלעצמם, איתם מצוין להתחיל. באלה ניתן לאחוז ולהתרכז. ניתן לנסח מחשבות ושאלות רק על מה שאתם יכולים לשים עליו את האצבע. אותם דברים קטנים כביכול וחסרי חשיבות שמבלבלים אתכם, משמשים לחשיפת [to bring out] מצבי הבלבול העמוקים יותר. תמיד תראו, כשאתם מנתחים את אחד הדברים הקטנים האלה, שמדובר במשהו חיוני יותר, בעיקרון בסיסי חשוב כלשהו שלגביו יש לכם בלבול וערפול. לכן הדרך הטובה ביותר, ולמעשה היחידה האפשרית כפי שאמרתי לעתים כה קרובות, היא לקחת אירועים [incidents] יומיומיים ולעבוד איתם. את זה לא קשה לעשות.

שאלה: כאשר שני אנשים מעורבים בהתרחשות [manifestation] חיצונית, וזו לא התרחשות קטנה אלא משהו חשוב, אם אדם אחד שואף להיכרות-עצמית [self-knowledge] ולהכרה עצמית [self-recognition] והאחר לא, האם הסיטואציה יכולה להשתנות באמת? או רק עבור אדם אחד?

תשובה: הסיטואציה משתנה במידה ניכרת, אפילו אם רק אדם אחד עושה את העבודה. כמובן, מוטב ששניהם יעבדו. אבל בכך שאדם אחד עובד, הרבה מאוד יכול להשתנות. כל עוד אתם נשלטים באופן כפייתי על ידי חשיבה מבולבלת ורגשות מבולבלים, אתם חייבים

להשפיע על הזרמים הבעייתיים באדם האחר. אין בעולם הזה שום דבר יותר מדבק מרגשות, מחשבות, תגובות ועמדות. ניתן לראות זאת בחיי היומיום. ככל שאתם מתאמנים יותר בהתבוננות-עצמית, כך תהיו מודעים יותר לאמת זו. למשל, כאשר אדם אחר מפגין רוח תחרותית חזקה מאוד כלפיהם, מיד מתעורר בכם משהו, אף על פי שאתם לא נוטים להיות תחרותיים במקרים אחרים; אתם רוצים להתחרות באדם שמוציא את זה מתוכם. או הבה נתבונן בהתפארות [showing off, להשוויץ], או להילחם לקבלת אישורים [מאחרים]. אם האדם האחר נוהג כך, הנטייה הקטנה אולי הרבה יותר בכם מושפעת ויוצאת לחיזית, כך שגם אתם רוצים לעשות את אותו הדבר. כך זה עם כל סוג של רגש, חיובי או שלילי, טוב או רע.

הקונפליקטים, הדימויים והתפיסות השגויות שלכם מדבקים ומשפיעים מיידית על האדם האחר. עם זאת, אדם שעובד בנתיב הטיהור-העצמי מתחנך יותר ויותר מלהיות מושפע באופן זה. אתם לא רק מתחילים למוסס דימויים וקונפליקטים, אלא אתם גם נעשים מודעים בחריפות לחוק ההידבקות, ועצם המודעות אליו תחסן אתכם. כך אתם פחות ופחות מושפעים [affected] מן ההשפעה [influence] השלילית של אדם אחר על הלא-מודע שלכם. בו בזמן, על ידי פתירת הבעיות שלכם עצמכם, תשפיעו יותר ויותר על החלק הבריא והחיובי באישיות האדם האחר. עבודה זו מגבירה מודעות, ומודעות היא הנשק האמיתי היחיד נגד תחלואי העולם. בחוסר מודעות, שני אנשים בונים מעגל קסמים שלילי הפועל מן האחד אל האחר והולך ומחריף עם הזמן. אולם די שאדם אחד יפעל להכרה-עצמית, ובכך יצמח מבפנים למצבו האופטימאלי, כדי לבסס מעגל קסמים חיובי בין שני האנשים המעורבים.

לא אוכל להדגיש חזק מספיק שעבודה זו משפיעה על הסביבה שלכם כולה. כל אחד סביבכם חייב להרוויח ממנה. אם תנתחו את אמרותיהן של כל הרוחות הגדולות שחיו אי פעם עלי אדמות – ישוע, הבודהה או כל מורה דגול אחר – תמצאו שהצורך במודעות מגולם בתורות שלהם, אף כי הוא מבוטא לעתים בדרכים שונות. הידיעה כי מה שנובע מכם משפיע השפעה ישירה על אדם אחר היא חשובה מאוד לכל היקום. כשיש קונפליקט בין אנשים, אנרגיות חזקות מתנגשות. מבחינה מסוימת זו, האנרגיה של כל אדם היא ביטוי של רצון-עצמי. כל אחד מהאנשים משוכנע כי מה שהוא או היא רוצים הוא הדבר הנכון והוא לטובה. אבל כולכם חיים בעולמכם הסגור שבו אינכם רואים את האחר, רק את המניעים הגלויים שלכם, שעשויים אפילו להיות טובים בפני עצמם אבל אינם מייצגים את התמונה כולה.

היות שאתם מודעים רק לפני השטח של המניעים שלכם, ולפיכך אינכם מבינים לחלוטין לא אותם ולא את עצמכם, אינכם יכולים להבין את מניעיו האמיתיים של אדם אחר, שמתבטאים בצורה שונה כל כך משלכם. ככל שאתם משוכנעים יותר שאתם "צודקים" והאדם האחר "טועה", כך תייצר אנרגיית הרצון-העצמי שלכם התנגדות הולכת וגדלה באדם האחר, יחד עם רצון-עצמי או זרם מאלץ חזקים אף יותר, שחייבים אז לעורר גם בכם התנגדות. קרב עקר ומתיש זה לא ניתן לאלימינציה אלא אם כן אדם אחד משנה את הפרוצדורה, לא על ידי כניעה חיצונית לתביעות לא מוצדקות מתוך חולשה ופחד, אלא על ידי עבודה בונה לניתוח-עצמי וצמיחה פנימית דרך הבנת המניעים והתגובות הלא-מודעים [שלו עצמו].

שאלה: איך ניתן לגלות אם מישהי שאתה אוהב נאמנה לך באמת? אהבה אמיתית ובוגרת פירושה לאהוב בלי שאלות. האם זה בוגר להמשיך לאהוב מישהי שמאוהבת גם באדם אחר?

תשובה: לא ניתן לענות על שאלה זו באמירה פשוטה, אך הבה ננסה לנתח את מרכיביה השונים.

איך ניתן לדעת אם מישהי נאמנה לך? ברצוני לומר קודם כל שמשמעת מכאן אותה אי הבנה אנושית נושנה אשר מעניקה חשיבות יתר למעשה החיצוני ותכופות מפחיתה מחשיבות המצב הפנימי. אני לא מגנה או מוחל [condone] כאן. אני לא עסוק בביטוי החיצוני. הביטוי החיצוני הוא חסר-חשיבות ומשני כשאנו רוצים לבחון את שורש הבעיה. יש אפשרות שאדם לעולם לא בוגד למעשה, אבל המניעים "לינאמנות" עשויים להיות לא בריאים ולא בוגרים בדיוק כמו המניעים המובילים אדם אל בגידה. נאמנות חיצונית עשויה שלא להיות נאמנות אמיתית. אז אתם מבינים שאת המעשה החיצוני, מחוץ להקשרו וכשלעצמו, לא ניתן להעריך [evaluate] כראוי.

עכשיו איך אפשר להגדיר [determine] את המניעים החיצוניים והפנימיים? אי אפשר, אלא אם כן רכשתם ריחוק [detachment] מסוים מעצמכם ומודעות לעיסוק-העצמי הילדותי וחסר הבגרות שמונע מכם לזהות כראוי את הסיטואציה הנדונה ואת הרגשות האמיתיים של בן או בת הזוג. אומר מפורשות, אם אדם איננו נאמן, לעתים קרובות הדבר נלקח כעלבון אישי ודחייה. כמובן, אין זה בדיוק כך. נכון, אם זהו דפוס שחוזר על עצמו, אזי התנהגות זו תצביע על היבט מסוים של חוסר בגרות. היא עשויה להיות חיפוש וכמיהה למשהו, בלי לדעת מה. תכופות זהו חיפוש אחר ביטוי-עצמי שמתועל באופן שגוי, או כמיהה לאסרטיביות-עצמית, שגם היא מתועלת באופן שגוי. זהו חיפוש עיוור, בניגוד לחיפוש בוגר ומודע. קיימים מניעים רבים שיכולים להסביר התנהגות כזו; לא נוכל לבחון את כל החלופות.

אם האדם האמור מכיר בכך, הפגיעה האישית תוסר; הרגשת הדחייה האישית תפחת, לפחות במידה מסוימת. אולם ניתן לזהות את המניעים האמיתיים להתנהגות כזו באמת – לא רק תיאורטית – רק באמצעות הבנה פנימית, שהיא לבדה תקפה ובונה כשאדם מתחיל להבין את עצמו. במידה הזו [in that measure] תבינו את האדם האחר. ויכול מאוד להיות שדרך הבנה זו עצמה המצב ישתנה, כך שבת הזוג לא תרגיש יותר צורך לבגוד. אולי היא לא תפסיק בן-לילה, אך התשוקה לבגוד עשויה לפחות בהתמדה.

יש עניין אחר עכשיו, שגם הוא לא בהכרח הסיבה היחידה. יכול מאוד להיות שיש גורמים רבים בשני בני הזוג שתורמים להתרחשות הבגידה. אם אדם מוצא את עצמו נבגד באופן הזה – אם תרצה להשתמש במילה זו – יכול להיות שיכולת-האהבה שלו או שלה לוקים בחסר. אצל בן הזוג הזה, ייתכן שהביטוי הספונטאני של אהבה משותק ועצור. אולם משום שלבן זוג זה יש יכולת עצומה להפגין חיבה כלפי חוץ, המעצור מתבטא באופן סמוי כל כך עד שאולי אינכם מודעים לו מיד.

אם תחקור את האישיות שלך במהלך עבודה זו, אתה עשוי לגלות מעצורים סמויים המשפיעים באורח בלתי נמנע בדיוק על אותו החלק בטבעה של בת הזוג שבו היא פגיעה ביותר. לפיכך, היא עשויה להגיב בבגידה, משום שהיא מחפשת בדיוק את אותו ביטוי-עצמי משוחרר, זקוקה לו ראשית באחר כדי לאפשר לה לבטא את עצמה. כולם כמהים למיזוג ולא יחיד נשמות אמיתית; יש הכמיהה לכך במודע, אחרים באופן לא מודע; יש גם כאלה המפחדים ונלחמים בזה, אך אין זה אומר שהכמיהה לא קיימת. ככל שקיימים בכם יותר מעצורים ופחדים לא מודעים, כך תמשכו אליכם בני זוג שגם להם יש מעצורים כאלה. שניכם עשויים להזדקק לבני זוג מסוג אחר, שיהיו משוחררים מספיק כדי לעזור לכם להשתחרר, אבל אף אחד משניכם לא יכול למשוך בני זוג כאלה בלי להשתנות. עם זאת, אם אתם מגלים ופותרים את המעצורים שלכם, אתם עשויים לעזור לבני הזוג הנוכחיים שלכם להשתחרר במובן זה, כך שהוא או היא יחדלו להרגיש את הכורח

לבגוד. או לחלופין, אם באמת מסתבר שבן או בת הזוג הם חסרי בגרות במידה גדולה מדי, אתם עשויים אז למשוך בן או בת זוג אחרים המותאמים יותר לאישיותכם שהשתנתה.

המחשבה שבדרך כלשהי אתם לא עומדים בציפיות [fall short] ולא מספקים מספיק את בני הזוג שלכם מעוררת באנשים תגובה חזקה מאוד בדרך כלל. הרגשות שלכם מתמלאים ברחמים-עצמיים: "מסכן קטן שכמוני, אני לא מספיק טוב", כאילו שזה מחוץ לשליטתכם, שפשוט נולדתם כך. לא, זה פשוט לא נכון. הערך האמיתי והממשי שלכם לא מוטל כאן על כף המאזניים, אף כי ייתכן מאוד שאתם תורמים לבגידה של האחר בשל השתוקקותכם הילדותית להיאהב במקום לתת אהבה באופן בוגר, ובשל הפחדים והמעצורים והבושה שלכם, שהם תמיד ביטוי לעיסוק-עצמי ולגאווה. אתם מוציאים מהתמונה [withdraw] את העצמי האמיתי שלכם מתוך הפחד לאבד משהו, ובכך אתם עשויים לאבד בפועל את היקר לכם מכל, כי כזה הוא חוק הטבע.

אם תיגשו לשאלה זו ברוח של אומץ וניתוח-עצמי בונה – אם תלמדו היכן אתם לא עומדים בציפיות בדרך כלשהי, אולי בדרך פנימית וסמויה מאוד – תרכשו תובנה עמוקה שלא רק תעניק לכם שלוה אלא גם תאפשר לכם לשחרר בתוכם את זה שהיה מוסתר לחלוטין. זהו העצמי האמיתי שלכם שאינכם מודעים לו עדיין – מה הוא וכיצד הוא בא לידי ביטוי. באמצעות העצמי האמיתי תהיו מסוגלים להעניק בדרך בונה. לא תיתנו מתוך עמדה של פגיעה-עצמית, של כניעות וענישה-עצמית מזוכיסטית, וגם לא תעצרו את הכוחות היצירתיים שלכם מלהעניק ולאהוב. לא תחליפו את ה"אתם" האוטנטי באחד כוזב במקצת.

נדרשת עבודה רבה בנתיב כדי להתחיל להיות מודעים למידה שבה אתם עוד לא העצמי האמיתי שלכם. בתחילת העבודה, אלה רק מילים. אחרי שעבדתם בחריצות ורכשתם כמה תובנות גדולות, ואולי הצלחתם לשנות כמה דפוסים ישנים, תבינו מילים אלה במלוא משמעותן. אתם תראו איך, לאורך כל חייכם, העצמי האמיתי שלכם על כל תגובותיו הטבעיות, היפהפיות, הספונטניות והנכונות, נתקל כל הזמן במכשולים [was constantly hampered]. העצמי האמיתי הוא לעתים תכופות מה שהאדם האחר מחפש וצריך באופן לא מודע; וכאשר לא ניתן למצוא אותו, הוא או היא, עקב חוסר הבנת המצב, יחפשו במקומות אחרים במקום לפנות פנימה ולשחרר סופסוף את העצמי האמיתי בתוכם, ובכך להפוך את ההגשמה לדבר טבעי ובלתי נמנע.

במילים אחרות, כאשר קיימים תנאים מסוג זה, על שני האנשים להיחשב לאחראים לכך, למי שתרמו לדבר בדרך זו או אחרת. את האחריות הזו יש לקבל ברוח בונה האומרת שזהו דבר שניתן לשנות; ששום אדם אינו חסר אונים וחייב לשאת גורל כואב משום שהוא או היא אינם טובים מספיק או לא מעוררים אהבה. כאשר אתם חושבים ומרגישים בדרך זו, זהו החלק הפחות בריא בהווייתכם שמדבר: הילד בכך שלא רוצה לוותר על הילדות, שרוצה חיבוקים ופינוקים, שרוצה שיטפלו בו במקום לדאוג לחייו בעצמו. כאשר אדם מתעקש להשאיר את הילד הפנימי במצב זה – ואין זה משנה עד כמה עקיף או סמוי הביטוי – הוא משלם מחיר מיותר וגבוה להחריד באומללות, בחוסר אונים ובחוסר תקווה.

להיות בוגר במובן האמיתי פירושו לקחת כל התרחשות שלילית ולראות איך תרמתם לה ומה ניתן ללמוד ממנה. באורח בלתי נמנע תמצאו תשובה, ובעומק לבכם תדעו שזו התשובה הנכונה. האמת הזו תהיה משחררת. אם אינכם בוחרים להיות בוגרים ולאמץ עמדה זו כלפי החיים, אתם תאמינו שאתם קורבן תמים; תרגישו שרודפים אתכם ולא נוהגים בכך בהגינות; תהיו צרור קטן של רחמים-עצמיים וחוסר אונים – ואפילו תאהבו את עצמכם בתפקיד זה, אף כי אולי תסבלו מאוד. אני רוצה שתדעו כי המילים שלי אינן מכוונות אל מישהו מסוים. זהו נושא כללי מאוד.

שאלה: אני חושב שכוונת האדם ששאל את השאלה היא זו: "אם אתה מאוהב במישהי שמאוהבת בך אבל גם במישהו אחר, האם זה בוגר להישאר מאוהב בבת זוג כזו?"

תשובה: ובכן, אני סבור שהתשובה כלולה במה שהיה לי לומר בנושא. מצב מתמשך מסוג זה לא יכול להביא אושר. הוא מצביע על כך שמשוהו אינו כשורה בשני בני הזוג. בן הזוג עם האפשרות והידע לחיפוש-עצמי צריך לעשות מאמץ כנה למצוא את המחסומים של עצמו או עצמה. בכך שיעשה זאת, הסיטואציה חייבת להשתנות בדרך זו או אחרת, באופן הטבעי ביותר שאפשר. לא יהיה צורך להפעיל שום אמצעים כוחניים [forceful measures] על הרגשות שלכם או של האדם האחר; אמצעים כוחניים כאלה לעולם לא יכולים להצליח באמת. צמיחה אורגנית וטבעית תחולל שינוי אורגני וטבעי.

אם אדם חצוי בתוכו עד כדי כך שהוא מוצא עצמו מאוהב בשני בני זוג, בשני בני זוג אלה חייבים להיות חוסר בגרות ופיצול פנימי מקבילים כדי למשוך אדם מסוג זה. שוב אני אומר, התרופה טמונה במציאת המחסומים והפיצולים הפנימיים שלכם אשר הופכים משיכה זו לאפשרית.

לא יועיל לומר, "אני חייב לא להיות מאוהב". רגש ניתן לשינוי אותנטי רק אם אתם מבינים אותו, אבל לא אם אתם מדחיקים אותו; והבנה ניתן לרכוש רק דרך התהליך [פרוצדורה] שאני דוגל בו תמיד. בזמן התהליך, אדם גם לא אמור לנסות לחולל שינוי משמעותי בחייו, אלא אם כן התנאים החיצוניים נעשים בלתי נסבלים. בתקופה זו, רגשותיו של האדם ינועו בדרך כלל בין כניעה מזוכיסטית מצד אחד לבין משטמה עוינת מצד שני. מתחת לשתי מערכות הרגשות נמצא זרם חזק, זרם נאחו ומאלץ, המכריז ברמה, "אני רוצה! כדי לקבל את מה שאני רוצה, יש [מצבים] שאני מסכים להיות כנוע ולקבל יחס רע, ויש [מצבים] שאני כבר לא יכול יותר ולכן אני שונא". אל כל הרגשות האלה יש לשים לב, ויש להמשיך ולהתחקות אחריהם עד שחדרתם עמוק יותר אל מקורם. זוהי הדרך היחידה ידידי.

שאלה: ברצוני לשאול שאלה על יצירתיות. כמורה אני מוצאת שחלק מהסטודנטים מראים סימנים של עצמאות ויצירתיות, אבל איכשהו, רבים מהם לא מצליחים לפתח את הכישרון הזה. אני רוצה לשאול אותך האם יש משהו בשיטת החינוך שלנו שמונעת מן היצירתיות לבוא לידי ביטוי. האם תרצה לומר משהו בנושא?

תשובה: ראשית, בנוגע לשיטת החינוך הנוכחית: למותר לומר שהיא לא עומדת כלל בציפיות של מה שהיא אמורה ויכולה להיות, לא רק באידיאל, אלא גם באופן מציאותי. יום אחד היא תהיה כזו. כיום החינוך ממודר. העיקרון המאחד אשר קושר את כל ענפי הידע איננו נלקח בחשבון או אף זוכה להתעלמות מוחלטת, כך שהמיינד האנושי מתפתח עם הרעיון של ריבוי תחומים ונושאים, שכולם נפרדים זה מזה. הנפרדות, בעידודם של רעיונות אינטלקטואליים, חייבת להסיט את כוחות הנשמה ולהגביר את נפרדותם הפנימית, ובכך מונעת יצירתיות. יצירתיות יכולה לפעול רק בתוך שלמות הווליסטית, לעולם לא בנפרדות או מידור.

ההיבט החשוב ביותר בחינוך אמור להיות האיכות המאחדת. יש להראות לאנשים צעירים את האמת על קיומו של מכנה משותף אחד ומאחד בין כל ענפי הידע; דגש כזה ישפיע בסופו של דבר על זרמי הנשמה; הוא יעזור להם בעקיפין לשאוף לאינטגרציה.

אולם הדרך הישירה יותר, שגם אותה יש לטפח בד בבד עם הדגשת אחדות הידע, היא הטיפול והפתרון של קונפליקטים אישיים אצל אנשים צעירים. היכן שהאישיות חסונה יותר, הודות להתפתחות בגלגולים קודמים, השפעת הבעיות הנוכחיות תהיה חלשה יותר ולפיכך הכוחות היצירתיים יזרמו בחופשיות רבה יותר. אצל אנשים כאלה, העמדה הטבעית תהיה לצמוח מתוך התמודדות עם בעיות, להטמיע אותן ואת הניסיון שהן מעניקות, במקום להיות עצורים בגללן. ככל שהעמדה הזו גוברת, כך היצירתיות תתבטא יותר. ככל שהיא קיימת פחות, כך היצירתיות תהיה רדומה יותר. במקרים כאלה, העבודה לחיפוש-עצמי ולחינוך פנימי מחדש היא חיונית ביותר. אבל בכל המקרים, חינוך עצמי מחדש יהיה חשוב ביותר על מנת ליצור אנושות חדשה. יום אחד, כמו בעבודה בנתיב, ריפוי של זרמים לא-בריאים יתקבל בטבעיות כחלק מהחיים. הוא יהיה אלמנט חיוני בחינוך לכל ילד גדל. הוא יהיה בסיס החינוך. העולם מתקדם לעבר מטרה זו.

היבט נוסף לטיפול בבעיה הוא גישה חינוכית אחרת בבית, ופירוש הדבר הוא שיהיה צורך לחנך-מחדש את ההורים. החשיבות וההשפעה של הבעיות שלהם עצמם על ילדיהם צריכה להתבהר להורים כדי לתת להם תמריץ לערוך חיפוש-עצמי מרבי, על מנת ליטול את מלוא האחריות כהורים. בכך תגבר יכולת-האהבה הבריאה והבוגרת של ההורים למלוא הפוטנציאל שלה, ותשפיע על הילדים בצורה חיובית כל כך עד שהם יגדלו להיות פחות נוקשים ומשותקים ועם פחות דימויים ובעיות.

ייתכן כי חלק מכם יזכו כבר בתקופת חיים זו לחוות שינויים בנוסח הנדון כאן.

שאלה: אני רוצה גם לדעת מה יכולה מורה לעשות, כאינדיבידואל, לקידום היצירתיות בסטודנטים שלה, שאינם הילדים שלה באמת? תשובה: מה שהמורה יכולה לעשות, מעל לכל, הוא לרכוש מודעות לדברים האלה. גם כאשר התנאים בעולמכם עוד רחוקים מלהיות מה שהם אמורים ויכולים להיות, עצם המודעות להם תעזור.

אני לא מזכיר אפילו את הצורך בחיפוש-עצמי והתפתחות אצל המורה, משום שהדבר כה ברור עד שלא צריך להדגיש זאת שוב. התפתחות עצמית בשילוב עם מודעות לתנאים הכלליים כפי שהם, בהשוואה למה שהם אמורים להיות, ייתנו למורה תובנה אינטואיטיבית מספקת למה זקוקים הסטודנטים כאינדיבידואלים. לכולכם ידוע שההתקדמות בנתיב מגבירה [brings out] תפוסות אינטואיטיביות.

אחד המניעים החשובים ביותר למורה, אם באמת הוא או היא רוצים להפיק את המיטב משליחותם, הוא התשוקה הפנימית לעזור. תשוקה זו חייבת להיות המניע הדומיננטי באופן חד משמעי ולא-אנוכי, שאותו יש לטפח במודע, לבדוק [checked] כאשר הוא מדולל או חלש, ולחזק כאשר הוא מתגלה בכל יופיו; את המניע הזה יש להבהיר ולהזין [clarified and nursed] דרך קבע; יש לבטא בתפילה ובכוונה את המשאלה הפנימית להגיש עזרה לא אנוכית. האנרגיה [הדרושה] לטיפול [המשאלה] בפעולה זקוקה להשגחה מתמדת; גם היא דורשת בדיקה והזנה. מדי יום יש לגבש את המשאלה שלפחות אדם צעיר אחד יועשר, אם לא יותר. אם הדבר מתבצע, הדרכה והשראה יגיעו באופן אוטומטי. ההעשרה היא בדרך כלל עניין סמוי מאוד; אולי ניתן יהיה לזרוע זרע, והמורה שמנסה לעבוד בדרך זו תקלוט איך ומתי.

שאלה: למדתי קצת על הדת הגנוסטית ומצאתי שהדברים הנלמדים כאן דומים מאוד לאלו שנמצאים בספקולציות גנוסטיות רבות. אם הדברים דומים, אולי תוכל להסביר את הסיבה לשקיעת הדת הגנוסטית עד היעלמותה למעשה?

תשובה: היא לא נעלמה. היא חזרה והופיעה, והיא תמיד חוזרת ומופיעה בצורות שונות. אבל העובדה שעליה לחזור ולהופיע מוכיחה כי כל אמת נוטה תמיד להידלדל ולהתעוות על ידי ההמונים, שאינם מוכנים [ready] להבינה. לפיכך היא מידללת כאשר המעטים אשר כן מבינים אותה עוזבים את האדמה הזו ומותירים את מורשת התורות הללו בידי אנשים שהם לעתים קרובות מלאי רצון טוב וכוונות טובות, אך אינם מסוגלים להתמודד כראוי עם מורשת האמת. עם הזמן, האמת מתקבעת [becomes rigid] יותר ויותר ולפיכך הופכת לכזב. ערוצים חדשים צריכים להיווצר, ואותה אמת עצמה שבה ומופיעה בצורה חדשה, המותאמת אולי לציוויליזציה ולמאפייני התקופה.

לא היתה עת בהיסטוריה שבה האמת לא המשיכה לשרוד [come through] בין אנשים מסוימים. היא נלמדה והיא התפשטה, אך כפי שאמרתי, רוב בני האדם עדיין לא היו בוגרים מספיק כדי לעשות בה שימוש כלפי פנים; בהתקנת כללים ותקנות חיצוניים, הם הטילו [על האמת] מגבלות ועיוותו אותה. אם תלמדו בקפדנות את ההיסטוריה של הדת, תראו כי כל הדתות, כולל המסורתיות, הכילו ניצוץ-חיים של אמת. אך עם התפשטותן, האמת היטשטשה והן הפכו לדתות של אותיות/מסמכים [letters] במקום של לב ונשמה.

האנושות לא מבינה את מהות האמת או הדת משום שאינה רוצה להבין. היא רוצה להישען על דוגמה ועל כללים כדי שלא להזדקק לחשוב, להתמודד ולהחליט החלטות של אחריות-עצמית. בדרך זו, האמת מתעוותת. הדבר התרחש מאז תחילת הזמן ויימשך, אני חושש, גם בעתיד לבוא; אבל ככל שעובר הזמן, כל ביטוי חדש של האמת חודר עמוק יותר ובין יותר אנשים, אלה ששמותיהם מפותחות [evolved] דיין כדי לכמוה לאמת.

ניתן לראות שהאמת מובנת כיום לאנשים רבים הרבה יותר מאשר לפני מאות שנים או אפילו לפני חמישים שנה, אף כי לא תמיד באותם המונחים בדיוק; להבנה הזו תרמה רבות התפשטותם של מדעים מסוימים ושל הפסיכולוגיה. מהות הפסיכולוגיה ושוורשיה, אם תתבוננו לעומק, תמיד יחדרו לנפש [פסיכה] ויחשפו אמיתות רוחניות מהותיות, אמיתות שהוכרזו גם על ידי קומץ החכמים בכל הזמנים.

שאלה: ברצוני להעלות כאן נקודה אחת. הדת הנוצרית, ובייחוד הכנסייה הקתולית, הצליחו לשרוד עד היום, בעוד הדתות הגנוסטיות, התואמות יותר את התורה שלך, לא שרדו. קשה להבין מדוע האמת הגדולה יותר מפגינה פחות חיוניות.

תשובה: תכופות, כוח חיצוני עשוי לחולל הצלחה חיצונית. אולי בדיוק בגלל האמת הרפה-יותר שהשתרשה בדתות גנוסטיות מסוימות היתה קיימת פחות תאוות כוח בקרב החסידים שלהן. אבל אין זה אומר שכוחה הפנימי של האמת לא הביא להצלחה גדולה יותר – במובן האמיתי – אף כי בולטת פחות. הביטוי החיצוני עשוי, שוב, להוביל אתכם להאמין שאין זה הוגן. אותו הדבר גם לגבי אינדיבידואל. אתם עשויים לשאול, מדוע אנשים מסוימים מצליחים כל כך כלפי חוץ, בעוד הם אנוכיים מאוד וגם לוקים בחוסר בגרות ובחוסר אהבה בולטים מאוד. כאן עלינו להסכים מה פירוש 'הצלחה' באמת. איש עסקים, שכלפי חוץ הוא "מצליח", בעל עוצמה וביטחון כלכלי, עשוי להיות מלא באי שקט פנימי, באומללות, אשמה וחרדה שאינם יודעים עליהם דבר בגלל חזותו החיצונית המשכנעת כל כך. לפיכך, הוא לא מצליח במה שנחשב באמת: באושר, בביטחון פנימי, בשלווה פנימית.

באותה המטבע, הכנסייה רבת העוצמה שצינת נוחלת הצלחה רבה כלפי חוץ, אבל רחוקה מאוד מהצלחה דומה כלפי פנים. תורות האמת הזנוחות של הדתות הגנוסטיות עשויות להיראות חלשות כלפי חוץ כי אין להן הרבה חסידים מופרים, אבל בתוך-תוכן פועל כוח שאינכם רואים או יודעים עליו דבר. אתם עשויים להתעלם לחלוטין מן ההשפעה החזקה שיש לו על הכוחות הקוסמיים, מעטים שהשפעתם חזקה יותר לאין שיעור מזו של הרבים, חרף כמויות הכוח החיצוני בידיה של "הדת המצליחה". כאן, שוב, יש לאמן את המודעות לקלוט את התוכן הפנימי של הדבר, לא להתמקד בביטוי החיצוני. מנקודת מבט זו, ההצלחה לא תימצא היכן שהיא נראית. מול תומכי הכנסייה הקתולית הרבים אולי, רבים יותר האנשים שאינם תומכיה. ורבים מתומכי הכנסייה מאמינים אולי, אבל לא בלב שלם, או רק בשטחיות רבה, בלי הבנה ממשית. זהו לא כוח, ולפיכך זו לא הצלחה לכנסייה. בו בזמן, מעט האנשים המתרכזים בלימוד האמת בלי כוח מוחצן, בכל צורה שהיא עשויה להופיע בתקופות שונות בהיסטוריה, מותירים ביקום חותם בלתי מדיד בעין אנושית. מאמציהם והבנתם של קומץ אנשים אלה חשובים יותר להצלחה האמיתית של היקום מאשר רבבות באי הכנסייה.

היו מבורכים, כולכם, בשם כל הקדוש ביותר. קבלו את כוחנו ואת אהבתנו הרוצים לעזור לכם להתקדם בנתיב, לעזור לכם להתגבר על המכשולים ולהצליח במאבק אל האור, אל איחוד ואל שלמות הוליסטית בתוך עצמכם. היו בשלום, היו באלוהים. נערך על ידי ג'ודית וג'ון סאלי

למידע איך למצוא ולהשתתף בפעילויות של נתיב ההתמרה ברחבי העולם, אנא כתבו:

The Pathwork® Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA
Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

ההודעות הבאות נועדו להדריך אתכם בשימוש בשם Pathwork® ובחומר המובא בהרצאה זו. שם רשום לצורכי מסחר ומתן שירותים: Pathwork® (נתיב ההתמרה) הוא סימן רשום בבעלותה של The Pathwork Foundation (הקרן לנתיב ההתמרה) ואין לעשות בו שימוש בלי היתר מפורש בכתב מאת הקרן. הקרן עשויה, על פי שיקול דעתה הבלעדית, לאשר שימוש בסימן Pathwork® על ידי ארגונים או בני אדם אחרים, כגון ארגונים מסונפים וסניפים.

זכויות יוצרים: זכויות היוצרים לחומר של Pathwork Guide – המדריך לנתיב ההתמרה – הם רכוש הבלעדי של קרן Pathwork. שכפול הרצאה זו מותר רק עם עמידה בתנאים של מדיניות הסמל המסחרי וסימון המוצר וזכויות היוצרים של הקרן, אך אין לשנות או לקצר את הטקסט בשום צורה שהיא, וגם אין להסיר את סמלי זכויות היוצרים, הסימן המסחרי וסמל המוצר או כל הודעה אחרת. גביית תשלום מותרת אך ורק על עלויות השכפול וההפצה. כל אדם או ארגון העושים שימוש בסמל המסחרי של הקרן לנתיב ההתמרה נחשב כמי שהסכים לעמוד במדיניות הסמל המסחרי, סימון השירותים וזכויות היוצרים של הקרן. להשגת מידע או עותק של המדיניות, נא ליצור קשר עם הקרן.

by Eva Broch Pierrakos

© 1996 The Pathwork® Foundation (1996 Edition)